

१. गणेशप्राप्तिका महाप्रथायादी - महापुरुषादी
२. गणेशप्राप्ते लुप्तमित्रा आदी महाप्रथा - महाप्रथा
३. पुष्टीक महाप्रथाया महाप्रथादी - महाप्रथादी

॥ तथास्तु ॥

नित्य प्रार्थना गणेशप्राप्ते मुक्तेलाभ हो दासते। सुष्ठु -
महापुरुष हो बोला बोला तथास्तु तथास्तु तथास्तु नै ॥ ३ ॥

अर्थ - मज दीनाला, दासाला मुक्तेया काम वृत्ता अशी आज्ञेने मी स्तन प्रार्थना गणेशप्राप्ते करत आहे. हे महापुरुषांनो, आपण माझी ही प्रार्थना फलरूप वृत्ती म्हणून तथास्तु असा त्रिवार उच्चार करित मला आशीर्विद द्या.

आध्यात्म उपासना याविषयी मार्गदर्शन करणे

- ✶ महापुरुष कोण ? - समष्टानुभवतः तस्मिन्, शान्तिना, निरामय, विकाररहित, शान्त, दान, श्रद्धा, निष्काम, महात्मा, साधकांसा, अविद्याप्रभावे मर्णादीना, मर्णादिवारे तस्मिन्। निष्कामे प्रेरे तान्। अविद्याप्रभावे तस्मिन्।
१. अज्ञानमुक्ते २. विदेहमुक्ते ३. ज्ञानमुक्ते। (लोककला, लक्षणा, लक्षणा, लक्षणा)

अज्ञानविद्या मोहित चित्तान् भ्रान्त्या दुःखे बंधायी।

नाश अविद्ये करामि विद्या स्वानुभूति हो मोक्षायी।

प्रभो प्रार्थना कर्मभक्तिने शुद्ध होउ द्या चित्तानो।

महापुरुष हो बोला बोला तथास्तु तथास्तु तथास्तु नै ॥ ३ ॥

अर्थ - अज्ञाने अशा अविद्येच्या योगाने माझे चित्त मोहित झाले आहे, त्यामुळे त्याला भ्रम उत्पन्न होउन बंध प्राप्त झाला आणि या बंधांमुळे दुःख प्राप्त झाले. विद्येच्या स्वरूपाने या अविद्येचा नाश करून मला मुक्तीची अनुभूति यावी यासाठी हे प्रभो, माझे चित्त कर्मविद्या आणि भक्तिच्या स्वरूपाने शुद्ध होउ दे.

साधकांसाद लक्षणाये ज्ञान नाशने होय अज्ञान।

मी लक्षणा आहे या आत्मनिष्ठाक ज्ञानावर अज्ञानाचे आध्यात्मिक प्रयत्नाया साधना निर्माण होतो एतन्नु - सर्व व्यापक।

अविद्याप्रभावे लक्षणा ज्ञाने को आध्यात्मिक प्रयत्न/प्रयत्न नाशिता होतो.

निष्कार - मूक लक्षणाये ज्ञान नाशने. दुःखाने वरी

निवर्तन - मूक लक्षणा नाशने ज्ञानाचे ज्ञान - एतन्नु सर्व। शुद्धीकरण

मूक आध्यात्मिक ज्ञान त्यावर प्रयत्नाया ज्ञान होतो ज्ञान लक्षणा ज्ञाननिष्ठा

आकाशात् पतितं ताम्रं
(को देवो नारायणः)

प्राश्निकापुस्तक

2

श्रद्धा निष्ठा प्रभु तत्र कृपया वृद्धिंगत हो चिन्ता।
बुद्धियोगकर उपासना हो चिन्तेही राहो प्रभु शांत।
ब्रह्मलोकवरी भोग सुखाच्या वैराग्या या प्रभु माने।
महापुरुष हो बौढा बौढा! तथास्तु तथास्तु तथास्तु ने ॥२॥

अर्थ - हे परमेश्वरा, तुझ्या कृपेने माझ्या चिन्ता श्रद्धा, निष्ठा वाढू
देत. तसेच माझी उपासना ही बुद्धियोगकर होऊ देत. तसेच
हे प्रभो, माझे चिन्तेही शांत (व्यत्ययराहित) राहू देत. त्याचप्रमाणे
(या संसाराची आसक्ति दूर करून) मला ब्रह्मलोकतीक सुखोपभोगांहुन
श्रेष्ठ असणारे वैराग्य आपण मला द्या. हीच प्रार्थना आहे.
शास्त्रप्रचीति, गुदप्रचीति → आत्मप्रचीति | श्रुतिप्रामाण्य | आप्तवाक्य
★ उपदेष्टव्यानि नै ज्ञानं तानिस्तत्त्वदर्शिनः।
★ श्रद्धावांस्तुमते ज्ञान

सद्गुदसारिका अमता पाठीराखा | ज्यापरीमानमा इह
उपासना - उमन जात | मंत्रे तीर्थे विने रेने देवने भेषने गुरी।
याइशी शास्त्रात वदत विधिर्मन्त्रे ताइशी

3

शमादिसहिते ब्रह्मविचारे विषयासक्ति ही जावो।
बुद्धिमांध वा कुतर्क किंवा दुराग्रहादि नच बाधो।
नित्यानित्ये विवेक करुनि बंधमुमुक्षा हो माने।
महापुरुष हो बौढा बौढा! तथास्तु तथास्तु तथास्तु ने ॥३॥

अर्थ - ब्रह्माभ्यासात प्रतिबंध करणाऱ्या विषयासक्ति, बुद्धिमांधता,
कुतर्क व दुराग्रह या सर्वांचा नाश शमादि साधनेने होवो आणि
नित्यानित्यविवेकाच्या साहाय्याने संसारबंधनाचे ज्ञान होऊन मोक्षेच्छा
इह होवो अशी प्रार्थना मी महापुरुषांकडे करत आहे.

साधनचतुष्टय - १. नित्यानित्यवस्तु विवेक २. वैराग्य ३. शमादिसादि
४. मुमुक्षा. | ब्रह्म नित्य | इत्युक्तं अमित्य | कारण → कार्य
मित्य आनित्य

संसारबंधनातून मुक्ति मिळवो ही तीच इच्छा - मुमुक्षा
संसारदुःखे दुखवता | त्रिविधा तापे पावता |
तोचि अधिकारी जावो परमार्थ निषयी।

४

कषाय तसे लयविक्षेपही रसास्वाद वा ना बाधो।
विघ्नरहित हे चित्त सुखाने तवपदं शान्ते उपाख्यते।
प्रसन्न होऊनि भाष्यकार गुरु ज्ञानदृष्टीचे हो वाने।
महानुभव हो बोला बोला, तथास्तु तथास्तु तथास्तु ते ॥४॥

अर्थ - ब्रह्माग्रास करत असताना कषाय, लय, विक्षेप आणि रसास्वाद अशी चार प्रकारची विघ्ने बाधा आणतात. तो उडवून दूर होऊन माझे चित्त तुम्हा चरणी निर्विघ्नपणे शान्त राहो आणि त्यासाठी भाष्यकारादि श्रेष्ठ गुरुंनी माझ्यावर प्रसन्न होऊन मला ज्ञानोपदेश द्यावा हीच त्यांच्या चरणी विनंती आहे.
द्वयानातीत चार विघ्ने

लय - झोप, येव

विक्षेप - विषयांची, पुन्हा पुन्हा आठवण

कषाय - दुखा अथवा रोगाचे वारी (श्यामही आहे)

रसास्वाद - (रसादा वसुधाय मनः स्थिरं ज्ञानानि होवारा आनंद)

माझे कर्तव्य नोंदवावर मायात. विषय दोषदर्शन। लयलागते (कर्मचिन्तास लेखून (करनाचे आनंदाने मला आनंदाने आनंदाने विचारला होऊ देऊ नये.

५

षड्बिंशांनी वेदांताचे अर्चेतांमध्ये तात्पर्य।
निश्चय होऊनि श्रुत्यनुसारी युक्तियुक्त ते अवधार्य।
हे प्रत्ययाविरहित रांगी ब्रह्मानंदी रांगते।

महानुभव हो बोला, बोला, तथास्तु, तथास्तु तथास्तु ते ॥५॥

अर्थ - जीव - ब्रह्म ऐक्यरूप हेच वेदांताचे सार आहे आणि षड्बिंशांनी त्याचा निश्चय होतो. ही वेदवाक्ये व अनुमान (युक्ति व लक्ष) यांच्या सहाय्याने लिख्य झालेले असल्याने मला बुद्धिमध्ये धारण करण्यासाठी योग्य आहे. त्यामुळे माझी देहाची जाणीव खीण/नाश होऊन मला ब्रह्मानंद रांगामध्ये मला रांगून जाऊ दे.

वेदांत - वेदाचा सारभाग। अर्चेत - नैव नामास्ति किं चना।

पूर्वमिदः पूर्वमिदं - - -

ब्रह्म हे जगाचे कारण व विघ्न हे कार्य आहे.

कीर्ति अर्थं जगद्यति - १२६ लक्षणेन्या उपाधिना कोच कर्मदेतेत किं

६

एकमेव जो निगुण साक्षी परब्रह्म जो परमात्मा ।
जेथ अविद्या स्पर्श नसे तो श्रुतिसिद्धान्ते ममत्वात्मा ।
स्वानुश्रुति हो सिध्दांतची त्यावेण दृढता जायेते ।
महापुरुष हो बोला, बोला । तथास्तु, तथास्तु, तथास्तु ने ॥ ६ ॥

अर्थ - एकमेव, अद्वितीय, गुणातीत, सुखरूप, साक्षी असा परमात्मा हाच परब्रह्मस्वरूप आहे. तो श्रुतिसिद्ध आहे. आणि ज्याच्या ठिकाणी लेशभरदेखील अविद्या नाही असा माझा कूटस्थ आत्मा हे दोन्ही एकच आहेत. त्यांच्यात अर्थेद आहे, ऐक्य आहे आणि हे श्रुतिंनी सिद्ध केले आहे. अशा या अद्वैतरूपी आत्मज्ञानाचा अनुभव मला यावा, त्याखेरीज त्याचे दृढीकरण होणार नाही.

शब्दसाहित्यापेक्षा अनुभव श्रेष्ठ ।

सर्ग - श्री. वन. शक्तिव्य - लिंगाची काही उपासना विधि, कथकान्त कथा - चिंत - दुःखाचा साधनाची अपेक्षा न देवता स्वयं प्रकाशमान लक्षण, आनंद, निराशा, निराश्रय, कुळा भगवंत आनंद । उपासित होत देवाकाळानुपरिच्छिन्न नाही । गंद नाही

७

एशापरि रे श्रवणी मन्नी निदिध्यासनी चिंतजडो ।
साक्षात्कारे ब्रह्मात्मैक्ये जीवन्मुक्ते सौख्य चडो ।
कृतार्थ होडुनि कृतज्ञतेस्तव पराशक्ते हो दासाते ।
महापुरुष हो बोला, बोला । तथास्तु, तथास्तु, तथास्तु ने ॥ ७ ॥

अर्थ - याप्रमाणे मला श्रवण मन्नाचा, निदिध्यासनाचा ध्यासजडोवा (ज्ञानाच्या दृढतेसाठी) त्यातून आत्मज्ञानाचा साक्षात्कार मला घडावा. आणि या आत्मज्ञानाच्या सहाय्याने मला जीवन्मुक्ती हा घौथा पुरुषार्थ रूपी मोक्ष प्राप्त करून मी कृतार्थ व्हावे. आणि ज्या उपास्यदेवतेच्या आशीर्वादाने मला हे सर्व प्राप्त झाले त्याबद्दल त्यांची पराशक्ती लाभवी.

व्यास मुक्ते - मृत्युनंतर ब्रह्मरूपी अनेककाळ राहून शक्यतासुद्धा मुक्ते जीवन्मुक्ते / साक्षात्कार - त्याच्या दृष्टीने प्रपंचतलनाचा निवेद मुक्ते - आरव्या योगाने आत्मज्ञानर निवेद मुक्ते वाचने.

परमात्मा प्रभु अंतरीची नित्य प्रकाशो हृदयात ।
 दृश्याआधी द्रष्टा साक्षी दृष्टी पारो जगतत ।
 चिनी जगती परमात्म्याविण अन्य न दर्शन दृष्टीते ।
 महपुरुष हो बोला बोला तथास्तु तथास्तु तथास्तु ने ॥८॥

अर्थ - माझ्या हृदयात हृदयस्य परमात्मा, कृतस्य प्रत्यगात्मा
 असा प्रभु सतत प्रकाशित राहो. मला सतत त्याचे स्मरण राहो,
 त्याचा अनुभव येत राहो. माझे आत्मभान कधीही कुपून होवो,
 त्याचप्रमाणे या जगत मी द्रष्टा/साक्षी रूपाने पहावे व चिनात
 आणि सर्व जगतत परमात्म्याशिवाय अन्य कधीही दिसूच नये.
 सर्वशून्यतेने वाचन मनात राहिले !

सर्वत्र समभान ।

अन्तः शून्यता आहे; शून्यता; शून्यता इत्यादी ।

अन्तः पूर्णता आहे; पूर्णता; पूर्णता इत्यादी ।

श्रुतिमतेचे परमनिर्णीय साधित जे का सिध्दांत
 अत्युत्तम जी मुक्त लक्षणे मुरोत रोमारोमात ।
 संचितकर्म नाशुनि नाहो क्रियमाणाच्या स्वशक्ति ।
 महपुरुष हो बोला, बोला ! तथास्तु तथास्तु तथास्तु ने ॥९॥

अर्थ - वेद उपनिषदातील श्रुति वचने, गीतेतील स्मृतिवचने यांमध्ये
 जे श्रेष्ठ सिध्दांत सांगितले आहेत त्यांचे श्रवण करीत अभ्यास
 करत असताना मुक्त पुरुषांची जी उच्चोत्तम लक्षणे आहेत ती
 माझ्या शरीरातील कणाकणांमध्ये भद्रन राहोत. तसेच संचित
 कर्माचा नाश होऊन माझ्या क्रियमाण कर्मांना पापपुरुषांच्या स्वशक्ति
 न लक्षणे अशी प्रथिना मी करीत आहे.

आत्मा ना अंतः शून्यता; शून्यता; शून्यता इत्यादी ।
 तब माले । शून्यता ।

तदुत्तम मारोत्तम मारोत्तम । वर्षा, प्रसाद स्वर्गीयतेने च
 गीते, वेद, उपनिषदां मध्ये मनात राहिले ।

90

शुद्ध भोग जे प्रारब्धाचे आनंदाने भोगावे।
शरीर वर्तनी शाखाधारे उंती त्व अज पद पावे।
यति भारायण प्रार्थित प्रभुवर प्रसन्न वदले तथास्तु जे।
महापुरुष हौ सोळा बोळा! तथास्तु, तथास्तु, तथास्तु जे ॥१०॥

अर्थ - प्रारब्धाचे भोग भोगत असताना रागवेषरहित, कर्तृत्व आणि भोक्तृत्व भावविरहित असे आनंदाने भोगावे. माझ्या हातून लशाखा असेच वर्तन घडावे. वर्णत्रिमानुकूल विधिवत असे आचरण व्हावे. मृत्युनंतर मी तुझ्या अज पदाला प्राप्त व्हावे.

सद्गुरूला न निवर्तनी तद्वाप्य परमपुत्रम्।

मृत्युनंतर मुला जन्म नको,

न प्रहस्यन्ति शिष्ये माधव - १०
आधुनिकीक सुरक्षितताची मागणी का लावता
जीवननामक मज्जातीत मग वेगवेगळे सामेवता
परंपरातीत जन्मत अर्थात अवध्या वेगवेगळे

प्रसन्न गणनायका तुज असो दुजी प्रार्थिना
तथास्तु म्हणुनी मुदे करिती लोक जे गर्जना।
तथास्तु सकला सुखी करुनि देई सद्वासना।
स्वधर्ममति भाक्ते दे लुजनसंगानि या जना॥

संगः सत्यु विधीयतां भक्तो आस्ति हृदा योगिताम्।

अर्थ - माझ्यावर प्रसन्न झालेल्या गणनायका, तुला आणखी एक प्रार्थिना आहे. जे जन तथास्तु म्हणून आनंदाने गर्जना करतील त्या लगेच्या लोकांना तू सुखी करून त्यांना सद्वासना, स्वधर्ममति भाक्ते आणि लुजनसंगानि दे.

संसारतील उपचरित्रा परिवार आज की माणूस सुखी येतो
आधी प्रपंच करुन घेतला।
संयोगीत कुविचार, विशेष नारायण होनात.